

[Steffen Jensen.]

mod at afholde de med Flytningen forbundne Udgifter at kræve en Families Bortflytning straks efter en Funktionærs Død. Jeg er fuldstændig klar over, at en Arbejdsgiver af Hensyn til Virksomhedens Tarv kan komme i den Situation, at han kræver en saadan Bortflytning. I de fleste Tilfælde har man dog Lov til at formode, at Arbejdsgiveren vil henholde sig til den Frist, som gælder ved almindelig Opsigelse, nemlig 1 Maaned.

Vi har imidlertid alle set Eksempler paa de Vanskeligheder, som opstaar ved en Ægtefælles Død, og det er derfor, vi ønsker følgende indsat i Loven: „og under Hensyn tagen til, om vedkommende kan skaffe sig anden Beboelse“. Vi finder det rimeligt, at der i den boligvanskelige Situation, vi befinder os i, og som vil vedvære fremover, tages mest muligt Hensyn til en saadan efterladt Familie efter en afdød Funktionær, og derfor foreslaar vi, at der ogsaa ved Dødsfald hjemles en Funktionærs efterladte Ret til at bebo en Tjenestebolig i indtil 1 Maaned efter Dødsdagen. Vi kan naturligvis ikke have noget at indvende imod, at Fraflytning finder Sted tidligere, saafremt der har været Mulighed for at skaffe sig anden Beboelse.

Til Stk. 2 i Lovforslagets § 5, der omhandler en Funktionærs Retsstilling under Sygdom, har vi ogsaa stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa en Forlængelse af Opsigelsesfristen for Funktionærer, der gennem længere Tid har været ansat i en bestemt Virksomhed. Ændringsforslaget gaar ud paa at give Funktionærer med over 3, 6 eller 9 Aars Anciennitet en Opsigelsesfrist paa henholdsvis 2, 3 eller 4 Maaneder.

Vi kan ikke anerkende Flertallets Udtalelse i Kommissionsbetænkningen, som giver Udtryk for, at en Forlængelse af Opsigelsesfristen vil bevirke, at Arbejdsgiveren straks ved indtrædende Sygdom vil opsige Funktionæren. Jeg tror heller ikke, man skal være bange for, at Lovgivningen kommer forud for Udviklingen ved at sikre Funktionærerne en tidssvarende Opsigelsesfrist under Sygdom, og da slet ikke, naar der er Tale om Funktionærer, der gennem længere Tid har været ansat i en bestemt Virksomhed. Paa mange Arbejdspladser — det gælder i særlig Grad de større — er der ved frivillige Aftaler Arbejdsgivere og Arbejdere imellem efterhaanden truffet gode Aftaler i saa Henseende. Vi finder det derfor ønskeligt, at man antager vort Ændringsforslag, som tangerer det, der allerede af

sig selv vokser frem paa Arbejdspladserne ud over Landet.

Til § 6, Stk. 5, har vi stillet et Ændringsforslag, som tager Sigte paa et klart Forbud mod Afskedigelse af en Funktionær, der aftjener sin Værnepligt. Flertallet i Kommissionen har haft sine Betæneligheder ved at gaa ind for denne Tanke, idet man hævder, at det bl. a. vil skabe de største Vanskeligheder ved at opnaa Stilling for den Funktionær, som staar over for Indkaldelse til Aftjening af Værnepligt. Før Krigen og Besættelsen var der god Grund til at nære saadanne Betæneligheder, men det er da min Opfattelse, at der er sket en afgjort Fremgang i Forstaaelsen af at sikre de indkaldte større social Tryghed. Hvorvidt denne Forstaaelse vil vinde yderligere Indpas, afhænger naturligvis i høj Grad af, om Militæret forstaaer at skabe og opretholde den rette Kontakt med Befolkningen. Paa nogle Arbejdspladser har man efter Besættelsestidens Ophør udvist en anerkendelsesværdig Imødekommenhed over for indkaldte. For enkelte større Virksomheder er man endda gaaet saa vidt, at der ydes gifte Arbejdere fuld Løn og ugifte halv Løn, saa længe Indkaldelsen varer. Dog sker der et Fradrag paa Størrelse med det Beløb, som svarer til de Lommepege, Staten udreder. Det er naturligvis en Begunstigelse, som fortjener Anerkendelse, men som der af Hensyn til mindre og økonomisk vanskeligt stillede Virksomheder ikke kan fastsættes Bestemmelser om i dette Lovforslag. Vort Ændringsforslag tager da ogsaa kun Sigte paa at sikre den indkaldtes Ret til efter Militærtjeneste at genindtræde i sin Stilling med uændret Anciennitet. Vi mener, at en Funktionær har Krav paa dette Hensyn, naar han har opfyldt en Samfundspligt, og her kan efter vor Opfattelse ikke blive Tale om Udgifter for Arbejdsgiveren.

Hvad angaar Vanskeligheder med Ansættelse for en Funktionær, som staar over for Indkaldelse, tillader jeg mig at henvise til den fra Arbejdsgiverforeningen den 3. Oktober 1945 udsendte Meddelelse. Det hedder heri bl. a. — jeg udbeder mig Formandens Tilladelse til et kort Citat —:

„da de unge Mænd i mange Tilfælde maa bringe store Ofre for at tjene deres Land under Genindkaldelsen, vil det være en stor Opmuntring for dem og tillige af Betydning for vore Værn i det hele taget, dersom deres Arbejdsgivere vilde give dem Løfte om, at deres Pladser stod aabne for dem efter Hjemsendelsen.“